

Dosarul nr. 2ra-1823/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (judecător V. Stratan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători I. Cimpoi, I. Secieru și A. Danilov)

ÎNCHEIERE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de C.I.A. „Asito“ S.A.,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Veronica Vascan
împotriva lui Andrei Zelinschii, C.I.A. „Asito“ S.A. și „Keramin Chișinău“ S.R.L.,
intervenient accesoriu „Keramin Grup“ S.R.L., cu privire la repararea prejudiciului
patrimonial și moral, precum și încasarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
apelul declarat de C.I.A. „Asito“ S.A. împotriva hotărârii din 16 noiembrie 2017 a
Judecătoriei Chișinău, sediul Central, a fost respins,

c o n s t a t ă :

La 03 decembrie 2012, Veronica Vascan a depus o cerere de chemare în
judecată (vol. I, f.d. 1-2) împotriva lui Andrei Zelinschii și „Keramin Grup“ S.R.L.
cu privire la repararea prejudiciului patrimonial în sumă de 79 187 de lei și
încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Veronica Vascan a relatat că la 24 aprilie 2012,
aproximativ ora 13.40, Andrei Zelinschii, angajat al „Keramin Grup“ S.R.L. în
funcția de șofer, aflându-se la volanul autocarului de model Toyota pe teritoriul
depozitului central al „Keramin Grup“ S.R.L. de pe str. Uzinelor nr. 19, mun.
Chișinău, a tamponat automobilul de model Nissan, nr. de înmatriculare XXXXX,
condus de Alina Cebotari.

A precizat că „Keramin Grup“ S.R.L. deține cu drept de proprietate
autocarul de model Toyota.

În context, a susținut că Andrei Zelinschii a fost recunoscut vinovat de
comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) Cod contravențional, iar

prejudiciul patrimonial cauzat este în sumă de 79 187 de lei, fapt confirmat prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. 2322 din 21 noiembrie 2012.

A invocat că în conformitate cu art. 1410 alin. (2) Cod civil, obligația de reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit (de ex. autocarul) în baza dreptului de proprietate.

A afirmat că a înaintat în adresa „Keramin Grup“ S.R.L. o pretenție privind repararea prejudiciului, care însă a rămas fără răspuns.

În ședința de judecată din 01 aprilie 2013, reprezentantul Veronicăi Vascan, avocatul Ana Leșan, a depus o cerere (vol. I, f.d. 33-35) prin care a schimbat în intervenient accesoriu calitatea procesuală a „Keramin Grup“ S.R.L., a introdus doi copârâți (C.I.A. „Asito“ S.A. și „Keramin Chișinău“ S.R.L.), a adresat către aceștia pretenția privind repararea prejudiciului patrimonial și a formulat față de Andrei Zelinschii o pretenție privind repararea prejudiciului moral în sumă de 10 000 de lei.

În motivarea acestor modificări, avocatul Ana Leșan a invocat că anume „Keramin Chișinău“ S.R.L. deține cu drept de proprietate autocarul de model Toyota, care este asigurat de C.I.A. „Asito“ S.A. în baza poliței de asigurare nr. 462267959 din 20 august 2011.

A menționat că, conform legislației civile, nu se consideră posesor al izvorului de pericol sporit persoana care îl exploatează în virtutea raporturilor de muncă.

A evidențiat că potrivit art. 16 alin. (1) Legea nr. 407 din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări, în cazul asigurării de răspundere civilă, asigurătorul se obligă să plătească o despăgubire pentru prejudiciul de care asiguratul răspunde în temeiul legii față de terțe persoane păgubite.

De asemenea, a reliefat că anume Andrei Zelinschii a cauzat suferințele psihice ale Veronicăi Vascan.

Prin încheierea din 29 mai 2014 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău (vol. I, f.d. 147), pentru a stabili cuantumul prejudiciului patrimonial în baza procesului-verbal de constatare a pagubelor nr. 222 din 25 mai 2012, s-a dispus efectuarea expertizei judiciare.

Potrivit raportului de expertiză nr. 4600 din 09 iulie 2014 (vol. I, f.d. 153-154), cuantumul prejudiciului patrimonial a fost estimat la suma de 17 929 de lei.

Prin încheierea din 16 iulie 2015 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău (vol. I, f.d. 203-204), pentru a determina dacă defecțiunile indicate în procesul-verbal de constatare a pagubelor nr. 222 din 25 mai 2012, corespund cu defecțiunile din planșa fotografică anexată la raportul de constatare tehnico-științifică nr. 2322 din 21 noiembrie 2012, cât și cuantumul prejudiciului patrimonial, s-a dispus efectuarea expertizei judiciare suplimentare.

Această expertiză judiciară suplimentară nu a fost efectuată, din motiv că automobilul de model Nissan, nr. de înmatriculare XXXXX, a fost deja reparat (vol. II, f.d. 30).

Prin încheierea din 19 iulie 2016 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău (vol. II, f.d. 54-58), pentru a determina dacă defecțiunile indicate în procesul-

verbal de constatare a pagubelor nr. 222 din 25 mai 2012, corespund cu defecțiunile enunțate în raportul de constatare tehnico-științifică nr. 2322 din 21 noiembrie 2012, cât și quantumul prejudiciului patrimonial în baza raportului de constatare tehnico-științifică nr. 2322 din 21 noiembrie 2012, s-a dispus efectuarea expertizei judiciare suplimentare.

Potrivit raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-096 din 11 ianuarie 2017 (vol. II, f.d. 83-86), au fost constatate anumite diferențe dintre defecțiunile indicate în procesul-verbal de constatare a pagubelor nr. 222 din 25 mai 2012 și defecțiunile enunțate în raportul de constatare tehnico-științifică nr. 2322 din 21 noiembrie 2012, iar quantumul prejudiciului patrimonial a fost estimat la suma de 27 561 de lei.

Prin hotărârea din 16 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central (vol. II, f.d. 133-137), acțiunea înaintată de Veronica Vascan a fost admisă parțial. S-au încasat în beneficiul Veronicăi Vascan, din contul C.I.A. „Asito“ S.A., suma de 15 322 , 7 lei cu titlu de reparare a prejudiciului patrimonial, taxa de stat în sumă de 459, 68 lei și cheltuielile de efectuare a expertizei în sumă de 360 de lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 30 noiembrie 2017, C.I.A. „Asito“ S.A. a declarat apel (vol. II, f.d. 132) împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău (vol. II, f.d. 163-169), apelul declarat de C.I.A. „Asito“ S.A. a fost respins, iar hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La 10 iulie 2018, C.I.A. „Asito“ S.A. a declarat recurs (vol. II, f.d. 173-177) împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe în partea pretențiilor admise.

În motivarea recursului, C.I.A. „Asito“ S.A. a susținut că instanța de apel, făcând trimitere la art. 15 Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, a aplicat o lege care nu trebuia aplicată, or speța a evoluat prin prisma unui contract de asigurare facultativă de răspundere civilă generală.

A invocat că este greșită constatarea instanței de apel referitoare la recunoașterea parțială de către C.I.A. „Asito“ S.A. a acțiunii.

A indicat că prima instanță a hotărât încasarea despăgubirii de asigurare fără a deconta franșiza.

A declarat că instanța de apel nu a dat o apreciere argumentelor ce țin de inadmisibilitatea raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-096 din 11 ianuarie 2017.

În acest sens, a relevat că, concluzia expertului se bazează pe un act ce se află în contradicție cu procesul-verbal de constatare a pagubelor nr. 222 din 25 mai 2012, întocmit de asigurător și semnat de toate părțile.

Consideră că instanțele ierarhic inferioare urmau să țină cont doar de elementele consemnate în acest proces-verbal.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La dosar nu se află probe ce ar releva data la care C.I.A. „Asito“ S.A. a

recepționat decizia integrală a instanței de apel. Astfel, recursul este în termen.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de C.I.A. „Asito“ S.A. împotriva deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge în mod unanim la concluzia că recursul urmează a fi considerat inadmisibil, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă statuează că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Potrivit art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art. 432 alin. (5) Cod de procedură civilă prevede că temeiurile prevăzute la

alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea că judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă garanțiilor unui proces echitabil, consfințite la art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt* contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef* contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe calea recursului pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârea *Trevisanato* contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Totodată, completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen* contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan* contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că argumentele invocate în recurs nu au vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză, or acestea nu atestă examinarea raportului juridic litigios de către instanțele ierarhic inferioare cu încălcarea normelor de drept material și procesual sau a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, neîncadrându-se astfel în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din raționamentele nominalizate, completul va considera inadmisibil recursul declarat de C.I.A. „Asito” S.A.

Conform art. 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de C.I.A. „Asito“ S.A. se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Valeriu Doagă

judecătorii

Dumitru Mardari

Luiza Gafton